

lempelsen vil blive indrømmet også for merindtægter, der skyldes arv, gave, modtaget vederlag for good-will eller indtræden af sambeskatning med hustru. Omvendt medfører dette synspunkt, at personer, der første gang skatteansættes selvstændigt for skatteåret 1957—58 (fraskilte og fraseparerede hustruer og børn, der bliver selvstændigt skattepligtige), ikke kan få lempelse, og at personer, hvis indkomst går ned på grund af ophør af sambeskatning, kun kan få lempelse i det omfang, deres egen indtægt er steget så meget, at den mere end opvejer den som følge af sambeskatningens ophør bortfaldne indkomst.

Den vanskelighed ved praktiseringen, som ligger i, at en ændring af skatteansættelsen for skatteåret 1956—57, for eksempel som følge af en senere afsagt landsskatteretskendelse, automatisk får konsekvenser for skatteberegningen for skatteåret 1957—58, har man ikke ment at kunne komme uden om.

Iøvrigt bemærkes følgende:

Til § 1, stk. 1.

Bestemmelsen omfatter alene fuldt skattepligtige fysiske personer, det vil sige personer, der beskattes her i landet på grund af bopæl, fast ophold eller ophold af længere varighed. Selskaber og foreninger m. v. falder således udenfor, og personer, bosat i udlandet, der alene skatteansættes af indtægter af fast ejendom eller af erhvervsudøvelse her i landet, vil ikke kunne nyde godt af lempelsen.

Det er endvidere en betingelse for indrømmelse af lempelse, at den pågældende person er fuldt skattepligtig såvel for skatteåret 1956—57 som for skatteåret 1957—58. Som tidligere omtalt vil en person, der for skatteåret 1956—57 har været sambeskattet med en anden person, ikke kunne få lempelse, selv om vedkommende ansættes selvstændigt for skatteåret 1957—58. Lempelsen vil på den anden side kunne indrømmes også i tilfælde, hvor ansættelsen til statskat for et af de to skatteår eller begge skatteår kun vedrører en del af skatteåret.

Merindkomstfradraget påvirker ikke den ansatte skattepligtige indkomst. Det er alene et beregningsfradrag, som foretages af de skattelignende myndigheder som et led i beregningen af indkomsts-katten til staten.

Når de i sidste punktum omhandlede personer holdes uden for ordningen, skyldes det, at der for deres vedkommende — under hensyn til ligningslovens regler om beregningen af det dem tilkommende skattefradrag — ikke skønnes at være trang til en særlig skattelempelse for merindtægt. I de fleste tilfælde vil iøvrigt sådanne personer falde uden for ordningen, allerede fordi de ikke vil være skatteansat for skatteåret 1956—57.

Til § 1, stk. 2.

Efter denne bestemmelse skal merindtægten beregnes på grundlag af den ansatte skattepligtige indkomst, det vil sige den skattepligtige indkomst uden afrunding efter statsskattelovens § 8, men efter nedslag efter ligningslovens § 5 (rentemodtagere m. v.) eller efter statsskattelovens § 23 (bevillingsmæssig lempelse). Fradraget udgør 30 pct. af merindtægten, men af praktiske grunde og fordi det skønnes rimeligt, at kun merindtægter af en vis størrelsesorden får andel i lempelsen, har man foreslået, at der kun skal beregnes fradrag af merindtægter på 200 kr. og derover.

Da en ordning, hvorefter der indrømmes fradrag for merindtægt, især hvis ordningen bliver af mere permanent karakter, vil kunne føre til en lempeligere beskatning af svingende indtægter end af konstante indtægter, og da mange skattepligtige ved udnyttelse af reglerne om afskrivning på varelagre, ekstraordinære afskrivninger m. v. vil have mulighed for at lade deres indkomster variere fra år til år, vil det formentlig være påkrævet, at fastsætte et maksimum for det beløb, hvormed fradrag kan indrømmes. Man har fundet, at grænsen passende kan sættes ved 3 000 kr, hvilket vil sige, at der ikke beregnes fradrag af det beløb, hvormed merindtægten overstiger 10 000 kr.